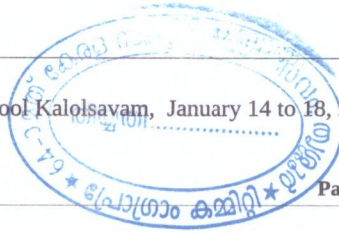

തന്റെ ഉരിച്ച് തുടർന്നു കൊണ്ടുവരുന്നു. ഏകാ-
നമാല ആ ഉരിച്ച് തുടങ്ങിയിട്ട് മതിയേറെ കൂടെ
ഒഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ ഏകാന്തതയ്ക്ക് തക്കതായ കാര-
ണമുണ്ട് നാനും. തന്റെ നാലുപർഷത്തെ വിശ്വപ-
ന്നലം ഒരു ചിട്ടുകൊട്ടാരം പോലെ തകർന്നുനിൽ-
ക്കുകയാണ്! നാലുപർഷത്തെ ഭയം നാനും പരി-
ശ്ചിതമാക്കുന്ന അന്നപാദിയൊഴുകിയ സ്നേഹ-
ഹൃദയം ഒരുതലമുറയ്ക്കും വളർന്നുനിൽക്കുകയാണ്.
അന്നാൽ തന്റെ പൈതൃകസമ്പ്രദായം തകർന്നുനി-
ൽക്കുകയും അവൻ ദുഃഖം തന്റെ അപർണ്ണ, തന്റെ
ജീവിതത്തിലൂടെ നിത്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന് തോന്നിച്ചപ്പോൾ
തന്നെ പൊതുവെയാരു ജാതിയുടെ പേരിൽ അവ-
മാനിച്ചിരുന്നില്ല.

"ശി... നി ഒരു തെളിപ്പെടുത്താനാണ്, താൻ
ആണെങ്കിൽ ഒരു നായർ ഉടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും...
നമ്മുടെ ഹാമിയി സ്മാർട്ട് ഒരുപേരില്ലേ...!"
അവൻ അവസാനമായി പറഞ്ഞ ആ വാക്കുകൾ
അവന്റെ മനസ്സിൽ തറച്ചു നിന്നു.

"ജാതിനടൽ മണ്ണിലാണെങ്കിലും അതിന്റെ പേരു-
കൾ ആഴ്ന്നിറങ്ങിയിട്ട് മനുഷ്യമനസ്സിലാണ്"
അവൻ ചെവിടെയ്ക്കു വായിച്ചു മുന്നെ ആ വാചകം

അവന്റെ മനസ്സിലൂടെ മിന്നിമറഞ്ഞു. ആ സമയം പാടത്തുള്ള ഒരു തെങ്ങിൽ നിന്ന് ഒരു ഉണക്കരിഖ ദേശലക്ഷൻ അവന്റെ തെങ്ങിനിൽ കൂപ്പുകുത്തി നിന്നു. "ഉത്താലമന്ദനം ഹൃദയത്തിന്റെ പച്ചപ്പൻ തെങ്ങിൽ ഒരു തെങ്ങിൽ ഒരു ഗന്ധവിനയനം ചെല തലമുഖത്തിൽ നിന്ന തെങ്ങിലാല, ഉടുത്തം ചാലാധിത്യം വന്ന് അതെ തെങ്ങിൽ തലതാഴ്ത്തി നിൽക്കേണ്ടു. അവസാനം ഒരു ശബ്ദത്തോട് കൂടി നിലത്തേക്ക് വിഴുന്ന്."

ഉത്തമൻ കൈനികിമലേ മനുഷ്യജീവിതവും! തലമുഖത്തിൽ നിന്നു പലത്തു തന്നെ ഉടുത്തം തലതാഴ്ത്തേണ്ടിവരും. ഉത്തമൻ കൈനികിമലേ ചെറിയൊരു മനുഷ്യജീവിതം അന്നിന്നാഴ്ചകൾ ശാന്തിമന്ദന അതിർവരമ്പുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്.

ഉത്തമന്റെ അപർണ്ണതയെ ചെറുതാക്കുന്ന പലകാരണങ്ങളും ശിനാഭിന്റെ മനസ്സിൽ മഴപാറ്റകൾ ചേതല മുഖം വന്നു. അന്നാൽ അവൻ അവളെ ചെറുതാൻ ഭിത്തിയിൽ. അവളുടെ ചുരുടെ മുടിയിളക്കിൽ താൻ കൂടുതൽ കിടന്നതാൽ അവൻ ഭയന്നി. മുഖം മഴപാറ്റകൾ ഹലോ ചിറകൊടിഞ്ഞ് നിലം പറ്റി!

Item Code: 950

Participant Code: 099

അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് മുറിച്ചുതന്നതായി പരി-
വിലുമ്പകൾ താൻ പാടത്ത് ചുറ്റിക്കളിച്ചു.

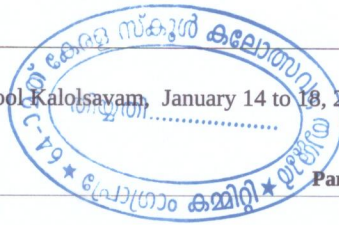
അവൻ പാടവരമ്പത്തുനിന്നും വാണി-
മാരി ചെട്ടുനേർട്ട് വിട്ടിലേക്ക് നടന്നു. ശിമൻ വി-
ട്ടിലെത്തുമ്പോഴേക്കും അവനെയും താത്ത് അച്ഛ-
നായ തിണ്ണൻ പെരുമ്പണ്ണൻ വിട്ടിന്റെ തുറക്കല്ല്
മേൽ ഉരിക്കുന്നുവായിരുന്നു.

തിണ്ണൻ പെരുമ്പണ്ണൻ - ആനാടിലും മുമ്പാടിലും
പെരുതേട്ട തെളും കലാതാരൻ. മുഖത്തെടുത്തി ചി-
ലമ്പുമണിഞ്ഞ് തലപ്പാട്ടിലും പെട്ടുകെട്ടി പിറന്തി-
ലേക്ക് മുറുന്ന് തിണ്ണാടി നോക്കിക്കിഴിഞ്ഞാൻ,
ഉരിക്കുന്ന പിറം പോലും ദുരന്താൻ തന്നെത്ത-
ൻ വിറക്കും! അന്തരേമൻ തെളുത്തൊ തൊട്ടറിഞ്ഞ
ആളാത്ത് പെരുമ്പണ്ണൻ. എന്നാലിന് കലചകും
ഒരുപാട് പത്തുവിട്ടു, ^{അദ്ദേഹം} അങ്ങിയാലെണ്ണമിളാത്ത
അധുവത്തുളുടെ കാണാ ചുരുളയിൻ ബന്ധിതനാ-
ണ്. അനേകം തെളുക്കുക നിറഞ്ഞു പാടിവ ആ
മുഖത്ത് ഗൗരവതരമായ ഒരു വിഷം കിളിച്ചിരി-
ക്കുന്നത് ശിമൻ കണ്ഡു. അവൻ തലതാഴ്ത്തി
വിട്ടിനകത്തേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി.

Item Code: 950

Participant Code: 099

"മോനെ..." പെരുപണ്ണാൻ അവനെ വിളിച്ചു.
അവൻ അതിൻ ഒരു അരിന്നൊരു മറ്റുപട്ടിയെന്നോണം
തലയുൾത്തി പെരുപണ്ണാനെന്നോക്കി.

"മോനെ... അച്ഛൻ തിരെ സൂക്ഷൂ! തെളുത്തൊടൊ
നൊന്നും പണ്ടത്തെപ്പോലെ ആവുന്നില്ല..."

പെരുപണ്ണാൻ പറയുന്നത് അവൻ കേട്ടതല്ലാതെ
തിരിച്ചൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവൻ വിസ്മയത്തോടെ.

"ഈ വെർണ്ണ മേടം പത്തിന് ഒരുതൊട്ടുണ്ട്.
ഒരിക്കലും പറഞ്ഞതാണ്... എന്തോ -
കെട്ടുവാ ആതൊളം"

ശ്യാംപട്ടിന്റെ ജന്മസ്ഥിപ സാന്നിധ്യം മൂലം അവൻ
ചുമച്ചൊട്ടെ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു. പേർകേട്ട
തൊട്ടൊരന്റെ മകനായിട്ടും, ധീരൻപേരിനുപോ-
ലും തന്റെ പണ്ടൊൻ പതാം വയസ്സിലും ഒരു
തൊട്ടും കെട്ടിയിട്ടില്ല. ചെന്നിട്ടും ഒരു തൊട്ടൊരത്തി-
ന്റെ പുറത്ത് അവൻ പെരുപണ്ണാനോട് ചേർന്നു.

"എന്ത് തൊട്ടാണ് അച്ഛാ!?"

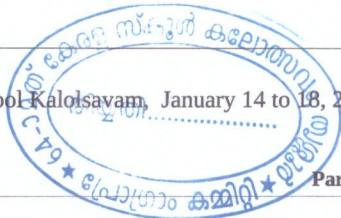
"കിരിവന്യൻ വിരൻ"

പെരുപണ്ണാന്റെ ശ്യാംപട്ടിനെ കെട്ടിയിട്ട് അത്
കൊണ്ട് അയാളുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം
പ്രകാശിച്ചു. ആ ശബ്ദം കെട്ടിയിട്ടൊന്നാകുമ്പോൾ

Item Code: 950

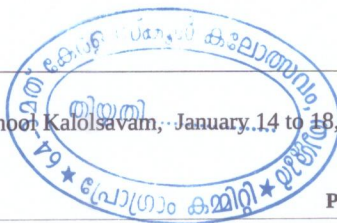
Participant Code: 099

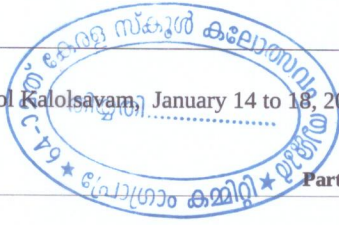
ചെലവഴിച്ചത്. ദേവസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം ആകാ-
ശം മുട്ടുന്ന മേൽക്കൽ പന്തലുകൾ ജടയായിത്തീർന്ന
“ടെൻഡിനാൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മനുഷ്യസമൂഹ-
ത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ‘പടർന്നു പന്തലിച്ച
ചെമ്പകവും അടവിടുന്ന ശുദ്ധചാക്രവും ആധുനിക-
വികസിത മനുഷ്യൻ നിഷിദ്ധമനുഭവത്തോടേ!’
“നമുക്ക് തെളുപ്പമുള്ളതായിത്തീർന്നു പറ്റിയോ...ന്റെ
തെളുപ്പം!”

പ്രകൃതിയുടെ പൂർണ്ണരൂപമായ ആ കാവിലെ,
നമ്മുടെ പടർന്നു പന്തലിയേക്ക് നോക്കി അവൻ -
പ്രാർത്ഥിച്ചു! പിന്നീടേക്കാട്ടുള്ള നായകൻ
പ്രതാപത്തിന്റെയും കരുവിമുഖം പരമ്പരയിന്റെയും
മാഖ്യതയെ അവൻ, അപോക്സ്തം അവന്റെ പ്രതാ-
പം നമുക്കു നൽകും ‘ഉമിൻ നി പിടിക്കും ചേതലരവ-
ന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നു പുറത്തു കൊണ്ടുവരും’.

സ്വയം പിന്നെയും കിടക്കുകയും
പിടിക്കാനാവാതെയിരുകയും, ദൃഷ്ടിയിൽ മോടം പന്തൽ
പിറന്നു. ശിരസ്സ് അപോക്സ്തം ഒരു നിരക്കാലാ-
നായി, മറ്റൊരു മനുഷ്യനായി മാറിയിരുന്നു.

അവൻ പെരുപണ്ണാന്റെ കാൽത്താട്ട് വന്ദിച്ചു, ...
അറിവു നന്നു ഒരുപങ്ങു ഒരുവെല്ലാം വിളിച്ചു. എല്ലാ ദി-
നുമുപരിയായി 'ചെന്താമര കാട്ടിതു ത്തിനാദിത്യൻ
ബന്ധുവായി നിലനിന്ന പേരാരം' അവൻ ബന്ധുവായ്
നിലനിൽക്കുന്ന കാലിന്നും ചെന്താമരത്തെ
ജം സ്മരിച്ചു. ചെന്നിട്ട് പെരുപണ്ണാന്റെ കൂടെ
നേരെ തെച്ചപ്പുറപ്പിലേക്ക് നടന്നുനിൽക്കി.
നാദികൾ പിന്നെ ജം ഭിത്തി. സമയം സന്ധ്യ
യായെന്ന് ചെന്താമരം പക്ഷി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
പെരുപണ്ണാന്റെ തെച്ചപ്പുറം പിടിച്ച് ശീനൻ.
അന്നിരുന്നതിൽ നിന്നും അറങ്ങേണ്ടത് തോന്നി-
നായ് നടന്നു. തലപ്പാളി ജം തലച്ചുമലയ്ക്കും പെട്ട്
കെട്ടി, തോറ്റം പാട്ട് ത്തരം കിട്ടി.
'തോറ്റം പാട്ട് - തോറ്റം പാട്ട്, തോറ്റം പാ-
ട്ടിപ്പട്ട പാട്ട്'. അക്കമകൾ നിലനിൽക്കുന്ന
കാണിക്കൂടെ കൂട്ടത്തിൽ അപർണ്ണയും അപൂടെ
'ഉയർന്ന സ്റ്റാറ്റസ്' ഉയർന്നു കൂട്ടം പെട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു.
തോറ്റം കാരൻ കൂട്ടിവിട്ട് ത്തിച്ചു ക്കാലച്ചുട്ടുകൾക്കു
മുകളിലൂടെ കൂട്ടിയൊട്ടുപടർന്നു ചെല്ലുന്നത് ത്തെ.
അപർണ്ണയുടെ അറിവ് ത്തി അപൂടെ അമ്മ-
യോടായി ചോദിച്ചു.

"അമ്മേ... അപ്പൻ പൊച്ചുല്ലേ ~~അമ്മേ~~!?"
"ഇല്ല മോളേ... അപ്പൻ ദൈവല്ലേ, ദൈവത്തിനെ
അന്യം പൊച്ചുവാ!"

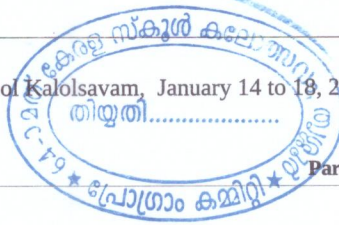
അവയുടെ അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് അപ്പൻ-
ന്നു ഞെട്ടിത്തരിച്ചു നിന്നു പോയി! ഉഭയ അമ്മ
തന്നെയാണ് പറഞ്ഞത് 'മോളേ... ഓൻ
തെച്ചം കെട്ടുന്നോനാണ്... 'കാട്ടിലാൻ' കാഞ്ഞാ-
പ്പൻ ഉന്നും പോയിട്ട് നമ്മുടെ ഭൂമിയിൽ
വെല നെ മോളേ കെട്ടരുത്'!

അപ്പൻ ജ്യേഷ്ഠനായ അമ്മയെ നോക്കി, തന്റെ
തെറ്റ് തിരിച്ചറിഞ്ഞു വന്ന സോപ്പത്തോടെ ഒരു
ചമ്മലോടെ അവയുടെ അമ്മ ^{യെ} ദൂരം തിരിച്ചു.

തോറ്റ അതിന്റെ ദുർഭാഗ്യവശം ഖേദത്തോടെ
കൂടിത്തന്നു. തോറ്റതിന്റെ ജ്വാലകൾ ശിശു
ന്റെ 'തോറ്റക്കാരന്റെ' കണ്ണുനനയിച്ചു. താൻ ജീവിതത്തി-
ലും തെളിയിലും മരുപൻ തന്നെയാണെന്ന് അവൻ
തിരിച്ചറിഞ്ഞു!

തോറ്റക്കാരന്റെ കൂരിയത്വം അവന്റെ ആഴ്ചയിൽ
ദൈവം ദൈവം ഒരു പോലെ നിറഞ്ഞു. പക്ഷെ
ആരംഭിച്ചു. പൊച്ചുക്കൊണ്ട് ശിശുവിൽ ആഞ്ഞു
ചുറ്റുന്നത് പക്ഷെ മരിക്കുന്നവർ നിശ്ചയിച്ചു.

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

Item Code: 950

Participant Code: 099

സ്നേഹത്തോടെ നിന്നുപോയി. അയാൾക്ക് രസം -
രസം സാധിച്ചില്ല! തെറ്റായിത്തന്നെ അർത്ഥമുണ്ടാ
കുന്നതിൽ നിന്ന് തിരിച്ചും ഉദിച്ചു കൊണ്ടിരി
ക്കുന്നു! ഹൃദയം നാടിനെയും നാടുകൾക്കിടയിലൂടെയും
പാടവരമ്പത്തുടനീളം പറന്നു നടന്ന ആ പക്ഷി
പിന്നിടാരികളെയും താഴെയെത്താൻ ആ ദൂരത്തിൽ
ചെമ്പുകുമാരന്തിന്റെ തണലിനാൽ ആരും തടയാൻ
അതിനെ ഭയപ്പെട്ടുപോയില്ല! അതായത് താഴെത്തന്നെ
ആകാശത്തിന്റെ അരികുവരമ്പുകളിലൂടെത്തന്നെ ആകാ
ശത്തിന്റെ അനന്തതയിലേക്ക് പറന്നുപോയി...!!!